

er kun en Videreførelse af det, som blev gennemført ved Loven af 1. April 1911.

Jeg beklager meget, at Hr. Moltesen af Hensyn til, at det er de Radikale og Socialdemokraterne, der har stillet Forslag om at stryge Kravet om Præsteløftet, ikke kan stemme derfor, fordi der altsaa derved kommer et partipolitisk Skær over det. Det ærede Medlem er jo i Virkeligheden af Hjertet fuldstændig enig med mig, ingen her i Salen har leveret bedre Argumenter mod Aflæggelsen af Præsteløftet, ikke mindst nu i Dag ved den Omtale, han gav af Athanasianum og den augsburgske Bekendelse; og derfor bedrøver det mig, at han af Hensyn til, at det er de Radikale og Socialdemokraterne, der fører det frem, ikke kan stemme derfor. Jeg maa dog mene, at det er at gaa for vidt i Retning af at lade Partipolitik være bestemmende for sit Standpunkt. Jeg kan her henvise det ærede Medlem til, at det i Virkeligheden er den grundtvigske Kirkepolitik, som Venstre i hvert Fald tidligere var førende i, men som de jo nu desværre paa ganske faa Undtagelser nær har opgivet, det er den Politik, det radikale Venstre og Socialdemokraterne fører i denne Forbindelse. Og jeg kan ogsaa henvise det ærede Medlem, ligesom jeg henviste den højtærede Kirkeminister til, at paa Mødet i Odense gav mange Venstremænd dette Standpunkt deres fuldeste Tilslutning. Endelig kan jeg henvise det ærede Medlem til, at et saa anset Venstreblad som „Sørø Amtstidende“ Gang efter Gang har givet denne Kirkepolitik sin Tilslutning, saa det ærede Medlem behøver ikke af Hensyn til, at det er Radikale og Socialdemokrater, der hævder dette Standpunkt, at undlade at følge sit Hjertes Trang, for der er i hvert Fald udenfor denne Sal adskillige Venstremænd, der følger den samme Politik.

J. Oskar Andersen: Jeg skal skænke den ærede foregaaende Taler hans Udtalelser om Præsteløftet som noget, der ikke holdes, og som ingen kan holde. Det er hul Tale, jeg bryder mig ikke det bitterste om, at det fremføres, og jeg gider ikke modsige det, det er tilstrækkeligt modsagt. Derimod vil jeg dog gøre opmærksom paa, at naar den ærede foregaaende Taler henviste til Embedseden,

som skulde være tilstrækkelig Erstatning for det Løfte, som vi ønsker, Præsterne skal aflægge, naar de træder ind i Kirkens Tjeneste, er det et meget klart Vidnesbyrd om hans Stilling til Kirken, og det glæder mig, at han igen har konstateret det her, nemlig, som jeg altid har betonet overfor ham, ogsaa medens han var Minister, at han altid har set paa sit Embede udelukkende fra et Statssynspunkt. Jeg vil minde om, hvad Embedseden gaar ud paa: „Jeg undertegnede, der er allernaadigst kaldet til Sognepræst for N. N. Menigheder, lover og sværger herved at være Hans Majestæt Kong Christian den X. som min rette Konge og Herre tro og lydlig, holde Rigets Grundlov og med Troskab og Nidkærlighed opfylde de Pligter“ o. s. v.

Jeg beder Dem betænke, om dette kan være et kirkeligt Løfte, der kan træde i Stedet for Præsteløftet. Jeg synes, man her har et klart Vidnesbyrd om, hvorledes den foregaaende Taler ser paa disse Ting. Det glæder mig, at han har konstateret det.

Endelig kan jeg med Hensyn til Fortolkningen af Loven af 1911 aldeles ikke godkende, at Undervisningsminister Appel er enig med Hr. Povlsen i hans Forstaaelse af denne Lov. Man kan dog ikke komme udenom, at Loven af 1911 giver en midlertidig Adgang for Præster, der ikke er Embedsmænd i Folkekirken, til at komme som Gæster, medens man her er i Færd med, hvis det gik igennem, at indføre to forskellige Slags Præster som Embedsmænd i vor Kirke. Det er dog virkelig to forskellige Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af et *Mindretal* (J. Oskar Andersen, Blang, Fibiger, Grønbæk, N. Johan Laursen, Lillelund og Johannes Lou) (se Tillæg B. Sp. 3980)

vedtoges med 60 Stemmer mod 31.

Ændringsforslag Nr. 2 til samme Paragraf af *samme*

vedtoges med 60 Stemmer mod 30.